

gernes Sikkerhed ved at tale til Fordel for Reservec-fonden alene. Naar en Kreditforenings-Serie f. Ex. ikke lægger saa store Procenttal til Reservec-fonden, afdrager den jo saameget mere af sin Gjæld, hvorved altsaa de øvrige Papirer og selve Serien blive saameget sikkrere. Det forholder sig altsaa ikke her som i andre Tilfælde, hvor det, der ikke henlægges til Reservecfonden, udbetales i Udbytte og altsaa ikke bidrager til det paagjældende Instituts Soliditet. Saaledes som Tilfældet i Almindelighed er ved Kreditforeninger, afbetaler man jo Gjæld med det, der ikke henlægges til Reservecfonden. Det forekommer mig forøvrigt, at det Tal, som det ærede Medlem har foreslaaet, er for høit; ¹/₂₀ Forskiel paa den ene eller den anden Side, det er for meget. Naar Lovgivningen har villet slaa fast, hvorledes Talforholdet skal være, har den dermed i sin Tid havt til Hensigt ikke at give for stort Spillerum for Administrationen, og naar man da kan forsøge dette til ¹/₂₀ op eller en ¹/₂₀ ned, saa forekommer det mig at være for vid en Grændse. Man kunde efter den Brøf, som findes i Statuterne, meget godt, uden at genere Indenrigsministeren i at afrunde Tallet, være gaaet til en lavere Brøf, men da det nu engang staar der, saaledes som det ærede Medlem har sat det, skal jeg stemme derfor. Seg antager ikke, at dette i mindste Maade kan genere den høitærede Minister i at opnaa den egentlige Hensigt med Loven, nemlig at faae Rigsmønt forandret til Kronemønt, thi Hensigten er jo ikke at give Ministeren en Bemyndigelse, som Loven ikke har villet give ham til at forandre Tal og Bestemmelser for Indbetalinger i Reservecfonden og Afbetaling af Gjæld.

Indenrigsministeren (Lobiesen):

Seg vilde være det ærede Medlem, som nu udtalte sig saa bestemt, meget taknemlig, om han vilde finde det rigtigt at supplere sine Dplysninger med, hvilken Brøf han maatte anse for at være den rette; da den, der findes, er for stor, maa der vel findes en, som det ærede Medlem anser for den rette. Det ærede Medlem udtalte sig derhen, at vedkommende Kreditforening bruger, hvad der ikke gaar til Reservecfonden, til at afbetale med; men naar der udtrykkelig nævnes en bestemt Ydelse, som skal indkomme i Reservecfonden med en bestemt Brøf, kan der ikke være Tale om, at det, der ikke anvendes hertil, skal anvendes paa anden Maade. Der er ligefrem fastsat, at en bestemt Procent skal indbetales i Reservecfonden, og naar en Kreditforening ønsker ved en Afrunden at forsøge sin Reservecfond, at forbedre Reservecfondens Stilling, synes det mig ikke, at man burde negte sin Billigelse dertil, ligesaa lidt som man burde soutenere eller støtte den Kreditforening, som ønsker at gjøre sin Reservecfond mindre. Det forekommer mig ikke at det, hvorpaa vi her pleie at sætte Pris, er, at man

formindsker Sikkerheden. Seg kan ikke sige Andet, end at det mathematisk kan bevises, at den Brøf, som er fastsat i Vndringsforslaget, er for lav til at forandre ¹/₅ til ¹/₆, hvilket vilde være at forbedre Reservecfondens Stilling. Naar et lidet indgribende Forslag stilles i en Sag, som kun gjælder i nogle ganske enkelte Tilfælde, forekommer det mig dog mindre paatrængende nødvendigt for ærede Medlemmer at give en fra Regjeringens og det andet Things Anskuelse, lidet afvigende Mening Udtryk igjennem disse Vndringsforslag, forsaavidt man bestemte kan paavise, at et af dem i ethvert Tilfælde vil gjøre en Foranstaltning umulig, der er i vedkommende Institutions Interesse, naar Taleren er om, hvorledes dens Reservecfond skal være stillet.

D. Christensen: Seg kan være enig med den ærede Minister i, at dette er en ren og bar Leilighedslov, og jeg tror heller ikke, det vil spille nogen stor Rolle, hvad enten dette Forslag bliver vedtaget eller ikke; men jeg kan ikke negte, at jeg efter at have hørt den ærede Minister ønske yderligere Dplysning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), er kommen til at tænke lidt over, at de Dplysninger, der ere givne af den ærede Minister selv, virkelig i høi Grad ere sparsomme. I Jernbanerne f. Ex. have vi ganske rigtigt et Exempel, som passer paa, hvad den ærede Minister udtalte om, at den hele paagjældende Institution styrkes ved, at Reservecfonden bliver stærkere, men Forholdet her er noget anderledes efter det Kjendskab, jeg har dertil; thi naar der bliver indbetalt visse Procenter, og disse blive fordelte, dels til Amortisation, dels til Reservecfonden og dels til Administrationens Jørelse, kan jeg ikke se rettere, end at der, naar der lægges Mindre til Reservecfonden, absolut maa blive amortiseret Mere; fra hvilken Forudsætning vi end gaa ud, vil det samme Forhold komme tilstede. Hvis den ærede Minister kunde oplyse, at Forholdet blev mere betryggende for Forsikringen, naar Vndringsforslaget ikke blev vedtaget, var Sagen en anden; men saalænge den ærede Minister ikke fremkommer dermed, kan jeg ikke se rettere end, at det maa være fuldkommen rigtigt, at vi faae en Begrændsning. Den, der er opstillet i Vndringsforslaget, er efter min Mening vid nok, men heller ikke for stor. Seg haaber imidlertid, at den ærede Minister vil give Dplysning om, hvorledes Forholdet vil stille sig, og hvorledes Institutionen vil styrkes, hvis Afrundingen sker nebest i Stedet for opefter.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Seg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han med Rette kan mene, at der fra min Side er blevet givet utilstrækkelige Dplysninger om dette Forhold. Det ærede Medlem vil have set af Motiverne, at enhver Dplysning er tilstede med Hen-